

Tarkastelin Perniön kirkonkylän paikkoja tarkasti 1990-luvun alussa, koska ajatuksena oli muuttaa paikkakunnalle. Vakoilin ensin kouluja ja sain puoltavia lausuntoja. Poliisia ei koulussa tarvittu päivittäin, ja lähes jokaisella luokalla rämisteli oma bändi. Sitten tuli liikuntahalli ja tenniskentät. Ja vielä pankki, poliisi, vero toimisto, kela ja kirjasto – nekin kylän keskellä.

Katselin myös tarkasti paikallisia kauppoja ja yrityksiä. Täältäähän löytyi tekijöitä lähes joka hommaan. Sai huollettua kodin tärkeät toiminnot eikä tarvinnut lähteä hakemaan joka nippeliä läheisistä pikkukaupungeista. Vähän kalliimpiakin tavaroita hankkiessa kannatti ensin kysyä kotikylän kauppiaalta.

Perniön kirkonkylän asukasluku on vähenemään päin mutta ei kovin hälyttävästi. Taitaa Salon taajamista vain Pertteli pärjätä vähän paremmin. Monet toiminnot ovat häipyneet, mikä ei johdu niinkään asiakkaiden puutteesta vaan maailman muuttumisesta. Kukapa nyt enää vero toimistossa kävisi.

Yrityksiäkin on kirkonkylästä kadonnut. Ei ole enää urheilukauppaa, ei teeveekorjaajaa. Ei saa tuoretta makkaraa eikä muotokuvaa. R-kioski ja suutari ovat kadonneet. Mutta paljon tavaroita ja palveluita vielä saa, niin hautakivistä hierontaa kuin kyökeistä kähertämiseen. Ruokakaupat ovat kohtuullisia ja Alko kököttää kylän keskellä.

Viikolla kuultiin mukavia uutisia. Pitkään Perniössä palvellet vesijohtoliike saa uuden omistajan. Ja mikä parhainta, perinteinen kivijalkakaupan tyylinen palvelu jatkuu. Laajan varaston hyllyiltä on löytynyt mitä ihmeellisimpiä lämmitykseen ja vesivehkeisiin liittyviä nippeleitä.

Minussa on palikkatestien mukaan yksi paha vika. En osaa delegoida enkä luottaa riittävästi toisiin, vaan haluan tehdä liikaa itse. Kuluissa säästäminen ei siinä ole ratkaisevaa. Kai se on sukua vakavalle taudille nimeltä besserwisseriys.

Vikani korostuu kaikenlaisissa kodin huolto- ja korjaushommissa. Täytyy tehdä itse mahdollisimman paljon. Uuteen komentoon siirtyvän vesijohtoliikkeen vanhoilta omistajilta olen saanut vaivaani mainiota apua. Sieltä on löytynyt aina tarvittavat osat. Helpompiin hommiin on saanut neuvoja ja kaiken kukkuraksi vielä työkaluja lainaksi.

Samaa asennetta on ilmennyt myös muutamilla muilla kotikylän yrittäjillä. Ammattimiehet neuvovat ja opastavat auliisti. Tällaista palvelua ei voi saada metropolien megafirmoista!

Ja onhan siinä neuvomisessa ja työkalujen lainaamisessa toinenkin pointti. Jos kotikorjaajan hommat epäonnistuvat kunnolla, liike saa kahta suuremman urakan.

Isompaa kestokulutushyödykettä hankkiessani tapanani on kysyä myyjältä, että tarvitseeko mennä kysymään hintaa kaupungin gigantista. Yleensä ei tarvitse.

Ja vaikka hinta kotikylässä olisikin karvan verran kalliimpi, paikalliselle kannattaa kyllä maksaa. Näin säästää omissa kustannuksissa ja auttaa pienempää yritystä selviämään jättiliikkeiden ja postimyynnin puristuksessa.

[Keskustan pirteä pieni ruokakauppakin hävisi. Kunpa kotikyläämme tulisi taas päivittäistavarakauppa, jossa bonukset saisi suoraan kassalta. Saisi olla suurempikin.]*

pajen.fi

* Viimeinen kappale sensuroitiin, koska se saattaa ärsyttää tärkeitä mainostajia S:ää ja K:ta, Hyväksyn päätöksen.